

ΔΗΛΟΣΠΤΗΣ

* Εκτός τούτου πρέπει νά προσέξω τίς, ὅτι τὰ ὀνόματα ὄλων τῶν θεῶν τῆς Θράκης δέν ἐλημονήθησαν, ἀριθμὸς αὐτῶν μᾶς διεισώθη ἀπὸ τὰς ἐπιγραφάς.

Ἰηθευεὺς βλ. αὐτ. XY IIB

δηλόπτης βλ. αὐτ. IY 2459 Tech. Pely x1 409-Lippold die Festschrift Poland 277-Retcher B.I.A.B. IV 181

Μανίναςος αὐτ. XIY, II45. Τὸ κῆνι ἴσως παραβάλλεται μετὰ τὸ κελεύθιον κηδηγυς -πρβλ. Soth: Mem de l' Acad. des Insee. XLIII 28

Δαβατόκειος αὐτ. παράρτ. III 267

Δαρζάλας αὐτ. XY 227

* Ιαυβαδοῦλη αὐτ. IX 633 Μαβεσοῦ

* Λοδοῦλης

Ζουρεγέσης βλ. αὐτόθι τὰ ἀνάλογα ἄρθρα

Τιλαόσης

Ταρκοζίε(ις)

Πυρμηρούλας

Ιθιόσλα

Ζκ..ήτλα

Μυνδρυτ(ις?) βλ. αὐτ. XYI 1079

* Ἐξ αὐτῶν τὸ Ταρκοζίε(ις), Ιθιόσλα, Πυρμηρούλας, Ζκ..ήτλα, φαίνονται ὡς παράνομα τοῦ ἡρώδου, καὶ αὐτὸς ἐπιτρέπον νά ὑποθέσωμεν ὅτι αὐταὶ ἦσαν ἀρχικῶς τοπικαὶ κῆνιοι θεότητες, αἱ ὁποῖαι ἀργότερον συνεχωνεύθησαν μετὰ τὸν ἦρωα.

Βιαντάρ ^{Βραβ. ἦν} ~~τοῦ~~ ^{ἀπὸ τοῦ} ~~θεοῦ~~ βλέπε τὰ ἰδιαίτερα ἄρθρα

Ζάλημοις

Ζβέλοσῦρδος

* Ἐν συνεχείᾳ μνημονεύεται ὁ θεὸς

Βέδου τῆς κηγῆς καὶ τοῦ ποταμοῦ βλ. Suppl. Bd III 202 - Retcher [Glotz] XYI 280 - Lehmann-Haupt, V.lio XXXI 401, Ξ τὸν ὁποῖον παρέλαβον καὶ οἱ Μακεδόνες, πρβλ. Eitrem, Symbol Ostoeus VIII 40 - Maerdy: Troy and Paconia 93

ἢ Ερπονδ λατρεύεται ὡς ἐπῆκοος μόνον εἰς τὴν Κοισίαν

G. Karason
Iranische Religion
Pauly-Wissowa
Real-encyclopädie
Bd VI A 51
S. 444. 445

επιγρ. IV 2

ΔΙΑΣΤΗΜΙΑ

τό ἐπίθετον μέγας ἢ μέγιστος (βλ. τ. XV σ. 221) φέρουν εἰς τὴν θρᾶκην καὶ Μοισίαν κυρίως αἱ χθόνιοι θεότητες Δαρζάλας, Πυρμηρούλας, Ἡρας,

Αἰλαρχηνός Ἡρακλῆς, Σαθάζιος, Κυβέλη, Ζάραπις

Δολίχενος καὶ οἱ Καβεῖραι

σ. 84γII ἔχει ὑποτεθῆ, ὅτι θρακικῆς προελεύσεως ἦτο ὁ

Ἰσοδαίτης ὅστις παρομοίως ἔφερε χθόνιον χαρακτήρα, βλ. Bd IX σ. 2145

Coon: Zeus II III3.

σ. 85 φυσικά ὁ θρακικός λαός, ὁ ὁποῖος κατὰ τὸν Ἡρόδοτον V6,

ἠγάπα περισσύτερον ἄλλου τινός τόν πόλεμον καὶ τό κυνήγιον θά ἐλάτρευε ἓνα θεόν τοῦ πολέμου, τοῦ ὁποίου ὅμως τό ὄνομα μᾶς εἶναι ἄγνωστον. Πιθανόν εἰς ἐκάστην φυλὴν νά ἔφερε διάφορον ὄνομα παρά τὴν κρηστώνην (Krestonen) ὠνομάζετο

Κανδάων βλ. Bd X σ. 1659 - *Genl* παρά Ebert *Lex. d. Vorgesch.* XIII

288. Πιθανόν ὁ

πλείστορος νά ἦτο ἐπιχώριος θεός τοῦ πολέμου τῶν Ἀνιθίων, Προδ. IX

II9, εἰς τόν ὁποῖον προσεφέροντο ἄνθρωποι καὶ θυσίαι. Δέν ἦτο ὅμως θεός τοῦ πολέμου ὁ Διόνυσος, ὡς ὁ To maschen: *Thracien* I, 42 μνημονεύει. - κρβλ. *No efor: Myth. Lex.* III 2563 Ἀυτόχθων παρομοία μέ τὴν ἑκάτην θεότης ἦτο πιθανόν καὶ ἡ

Κίσαα θεογάτηρ τοῦ Ἡδωνοῦ βασιλέως Κίσαος τῆς θρακικῆς περιφε-

ρας τοῦ Στρυμόνος, ἣτις παρηγωνίσθη ἀπό τό Ἑλληνικόν ὄνομα φυλλίδα *Myth. Lex.* III 2486 - *Rehme: De Rheso Thracum*, *Horae* 41

σ. 2502 Προσέτι ὑπενθυμίζω τόν

Azartan

Ἄρισταῖον, τροπικὴν τοῦ κυνήγιου θεότητα, εἰς τὴν ὁποίαν ἀπέδουσαν ἱαματικὴν καὶ μαντικὴν δύναμιν, καὶ ἣτις εἶχε συσχετισθῆ μέ τούς θρᾶκας. βλ. Bd. II 855. Ὁρθῶς παρατηρεῖ ὁ *Badesmacher* βλ. *Ber Akad. Wien* 182.3.28 "Ὁ κυνηγός θεός, συμπεραίνοντες ἀπό πολλά δείγματα, ἦτο πρωταρχική μορφή εἰς τὰ Βαλκάνια".

(ἰσὺς οὐ θεῶ)

